

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

אוסף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: infovatikim@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבית 8840*

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: קונפורטי	שם פרטי: יוסף
-----------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: קונפורטי		בלועזית Conforti	
שם פרטי איתו נולדתי: יוסף	בלועזית Joseph	מין: ז	שנת לידה: 1939
עיר לידה: סופיה	בלועזית София	ארץ לידה: בולגריה	
שם פרטי ושם משפחה של האב: רפאל קונפורטי	שם פרטי ושם נעורים של האם: אידה עזרא		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: סופיה	בלועזית София	ארץ המגורים: בולגריה	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא) מכבי	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ) בולגריה			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: Кюстендил (בולגריה)		תאריך השחרור: ספטמבר 1944	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור סופיה, בולגריה	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'		שנת עליה: 10.2.49	
		במידה ועלית באנייה, ציין את שמה אוניית בולגריה	

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):

גדלתי בבית בורגני, אבי סחר במוצרי עור, אמי הייתה עקרת בית. הבית היה בבעלותם, בית מרווח שהיה במרכז סופיה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה
(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

בשנת 1943 גורשנו מעיר הבירה לעיר שדה, עיר הולדתו של אבי, קיוסטנדיל. שם, המשפחה חייה ברווחה כלשהי. למשפחת אבי היה רכוש בעיר. לאחר תקופת מגורים קצרה בבית שהיה שייך להוריו, משפחתנו עברה לדירה מושכרת בקומה השנייה של בית כפרי בפרברי העיר. הדירה שהייתה שייכת לאחד המורים בעיר שנהג בנו ברוחב לב. למעט חופש התנועה, לאחר שעות מסוימות, וחופש תנועה בינעירוני, וכמובן מחסור במוצרי מזון - לא היו פגיעות פיזיות.

במרץ 1943 משפחתי צוותה לארוז חפצים הכרחיים ולהגיע לתחנת הרכבת שם המתינו קרונות שעמדו לגרש את יהודי העיר לטרבלינקה. תושבים מקומיים הזעיקו את סגן יושב ראש הפרלמנט, בן עירם, שלא ידע על כוונה לגרש את יהודי בולגריה. ביוזמתו של סגן יושב ראש הפרלמנט התארגנה מחאה שאליה הצטרפו גורמים נוספים כגון הכנסייה, ארבעים חברי הפרלמנט וארגונים מקצועיים שונים. הגירוש בוטל ויהודי בולגריה ניצלו מהשמדה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ
(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

עם סיום המלחמה, המשפחה חזרה לעיר הבירה סופיה, שם למדתי בבית ספר צרפתי קתולי "אליאנס פרנסס". הרבה תלמידים יהודיים למדו בבית הספר הזה. במקביל הייתי בתנועת נוער "מכבי". אבי חזר לעבודתו כסוחר עור. בשנת 1948 עבר "קול-קורא" בקרב יהודי בולגריה לעלות לישראל, כבר חמישה עשר אחוזים מבני הקהילה חיו בארץ. עם הכרזת המדינה יהודים עלו לארץ בהמוניהם, באניות משא שהותקנו לשאת כ-3,000 איש בכל מסע. אנו עלינו בתאריך 10.2.49 באניית "בולגריה" לחיפה והתגוררנו בבניין נטוש.

נא ספרי/י על חייך בארץ
(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

בארץ קלטה אותנו משפחת אלקלעי, בני הדודים של אבי שהיו מבוססים היטב וגרו בחיפה. הם קלטו אותנו בעיקר מבחינה חברתית והנחו אותנו כיצד להשתלב בחברה המקומית. הם דאגו שאלמד באחד מבתי הספר הטובים עיר "עממי ג'", שרוב התלמידים בו היו ילידי הארץ. דבר זה, השפיע עלי בהמשך ההתפתחות שלי כנער. התחנכתי בתנועת נוער חלוצית, שם חברי העניקו לי שם חיבה "פטי", ובשם זה אני מוכר היום. למדתי בבית ספר מקצועי ליד הטכניון, התגייסתי לנח"ל ולאחר השחרור הצטרפתי לחברי בקיבוץ משגב-עם. בשירות הצבאי הייתי בחי"ר, השתחררתי כמ"פ בגדוד קרבי בדרגת רב סרן. נישאתי בשנת 1965 ובשנת 1966 עזבתי את הקיבוץ לגבעת המורה. בתקופה זו רעייתי, בתיה, למדה בסמינר מורים באורנים ואני למדתי בטכניון הנדסאות אלקטרוניקה. ב-1967 נולד בני רפי וב-1972 בתי נטע.

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

בשנת 1969 נכנסתי לעבוד במכון מחקר ביטחוני, שם עבדתי שלושים שנה. ובשנת 1999 הוצע לי לפרוש בתנאי פנסיה מלאים שהובילו אותי תחילה ללמוד קורס מורי דרך באונ' חיפה, ומשם ללימודים אקדמיים בתולדות עם ישראל שהסתיימו בכתיבת דוקטורט על יהודי בולגריה.

מסר: הייתי רוצה שצעירים יחיו בארץ, שכן יש לכך ערך מוסף. כמה חודשים לפני העלייה לישראל, עברתי ללמוד בבית ספר ממלכתי של בולגריה. המחנך היה פשוט אנטישמי וכשתפס אותי משוחח עם השכן, צעק עלי "כלב יהודי, כאן לא שוק! תסתום את הפה!". מגיל צעיר שיננתי לילדי שבארץ זה לא יקרה להם.

ראיון: אפרת וינשטיין, קריית – ביאליק, ינואר 2014